

УДК 371.487:37.017.92

DOI <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2019.65-1.12>**Ю. М. Полулященко**

кандидат педагогічних наук, доцент,
професор кафедри олімпійського та професійного спорту,
директор Навчально-наукового інституту фізичного виховання і спорту
ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

В. Г. Саєнко

кандидат наук з фізичного виховання та спорту,
доктор наук з управління та адміністрації, доцент,
доцент кафедри олімпійського та професійного спорту
ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

Г. В. Толчєва

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри олімпійського та професійного спорту
ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

КАТЕГОРИЗАЦІЯ ПАТРІОТИЗМУ ЗА ВЛАСТИВОСТЯМИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Статтю присвячено виявленню суттєвих рис і складників інформаційного середовища патріотизму, що виступають основою для руху виховного і педагогічного процесів за властивостями фізичної культури. Фізична культура у дослідженні сприймається як інструментарій, яким забезпечується органічна єдність розвинення гармонійної особистості і заодно її продуктивної сили держави.

Методичний підхід до розвитку людини ґрунтується на класифікаційних якостях системного відтворення ознак історичного, політичного, соціокультурного, економічного та предметно-функціонального надбання суспільства. Якостями категоризації патріотизму виступають сутності, що співіснують в утвореннях сукупностей уречевленого суспільного досвіду, ідей громадянського виховання, принципів самоврядування і раціональної взаємодії, а за цим і співдії соціальних феноменів культури, об'єднань вільних громадян у територіальному просторі, де віддається перевага накопиченню і збереженню багатства держави, духовного здоров'я нації, розумовим рішенням в галузях відтворення суспільного оточення і надання особистості ступенів свободи.

Суспільний здобуток від виховання і розвитку всебічно розвиненого патріотично налаштованого громадянина, що проявляється у прикінцевому результаті в здатності до праці, пов'язується з його особистими емоційно-вольовими якостями сприйняття соціального оточення, яке подається вихованцю за його вузькоспеціалізованим профілем професійного педагогічного знання. Доводиться наступне: професійні здатності фахівця з фізичної культури повинні бути доповненими умінням використовувати в аналізі поточно виникаючої ситуації, що складається у суспільстві за чинниками соціально-економічного розвитку територій держави.

До аналізу включаються ознаки розумової підтримки людини, яка рухається за суспільно визначеними перетвореннями державного середовища. Вирішення проблеми патріотизму, як теоретичної категорії педагогічної науки, ставиться у залежність від досвіду нації, що накопичений у державі за ряд років, від політичних і економічних установ на соціальне відтворення, що підлаштовуються під територіальний устрій і його процеси колективного самоврядування та організації обміну діяльністю і від уявлень дослідників, що динамічно змінюються, бо рухаються нестримно за траєкторією бізнесу, підприємництва та ринкових взаємин.

Ключові слова: категоризація, патріотизм, фізична культура, кумуляція, громадянськість.

Постановка проблеми. За системними доводами дослідника [2, с. 11] «категоризацію можна ... вважати особливою формою систематизації знань, уявляючи її як когнітивний процес, що дає людям змогу усвідомлювати світ, фіксує і структурує його у зручний для діяльності мозку спосіб». Поняття патріотизму обмежене ізольованим монокатегоріальним асоціативним сприйняттям, бо зберігає у собі відповідні базисні ознаки для систематизації.

Якщо дотримуватися штучних обмежень і розглядати діапазон фізичної культури, як функції догляду, поліпшення та ушляхетнення тілесно-духовних здатностей, сил і схильностей людини, а отже, і як ступінь їх розвитку і застосування [14, с. 254], то за методичним підходом «від загального до приватного» можна виконати категоризацію (від грец. "kategoria" означає «вислів», «ознака») патріотизму, систематизуючи об'єктивні

методичні засоби та інструменти, що є корисними для інтелектуального і рухового оснащення людини. Це припущення є провідним моментом для визнання орієнтації особистості як у соціокультурному, так і у життєзабезпечувальному просторі за надбанням патріотизму та за мобілізацією самовідданості громадянина. Досягненню такої мети допомагає розумова операція узагальнення, що є спрямованою на формування інформативних ознак у вигляді висловлень за категорією «Патріотизм», що дозволяє гранично узагальнювати і класифікувати результати пізнавальної діяльності людини.

Незважаючи на сутність співдії, пріоритетні знання накопичуються, зберігаються і передаються від покоління до покоління у педагогічних технологіях, де своє місце займають а) джерела значущої інформації, б) механізми організації та в) феномени набуття функцій культури за фактом визнання прагматичної дії у бутті. Якщо всі без винятку проблеми у бутті формуються людиною, то суттєвим є керування дією, складність вирішення якого зростає за спіраллю змістовного розвитку як суспільного середовища, так і виокремленого з оточення явища. І те, й інше простежується за ознаками, рисами і факторами, що мають функціональне призначення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Необхідний досвід дії накопичується за сприйняттям наукової думки педагогічними елітами, в яких припущення, тези та теорії прищеплення духовної, розумової та фізичної культури людині – цих загальних проявів категоризації, що підтримуються у державі [10, с. 13, 24], сприймається на актуальному рівні розвитку системних знань та їх класифікації.

Питання категоризації патріотизму за властивостями фізичної культури в Україні не може бути визначеним як достатньо вивчене. Сучасна думка науковців підкорюється процесам стабілізації. Як у середовищі виробництва, так і у середовищі самих систем господарювання, вона зайнята питаннями визначення корисності від дерегуляції економічних проблем у перехідних середовищах відтворення дії. Наприклад, про це йдеться у джерелах [1; 6].

Патріотизм, як поняття, що повинно бути віднесеним у якості складника до фізичної культури, висвітлене у ряді джерел не за категорійним визначенням, а за функціональним призначенням руху до здійснення мети, наприклад у джерелах [11; 23]. З цього приводу логіко-формаційний апарат повинен бути поповнений більш широким колом положень, що притаманні вже новітнім технологіям розвитку систем фізичної культури [3, с. 21, 28] і відображення сутності патріотизму [17; 18].

Питання *категоризації патріотизму* за властивостями і рисами фізичної культури у нау-

ковій літературі не виявлено. Умовно до цієї ланки систематизації віднесено особисті узагальнення, що наведені у джерелах [4, 17, 18, 27]. За оцінкою компонентів педагогічних здібностей учителів фізичної культури, як-то: «спостережливості (55,5%), дидактичні (32,39%), організаторські (27%), психомоторні (23,2%), експресивні (20,5%); допоміжних – особистісні (37%), почуттєві (13,2%), сугестивні (12,6%), конструктивні (11,1%), академічні (8,3%)», що визначені у джерелі [26, с. 125], у останніх потенційний ресурс для сприйняття реальності по розширеному спектру властивостей, ознак і факторів є. Існує профільний історичний досвід і в галузі педагогіки [8], і з галузі системного аналізу [16]. Гальмується процес критичного аналізу винятково процесами клептократії [20].

Мета статті. Метою дослідження є виведення доказової бази властивостей, елементів, ознак, рис і факторів суспільної реальності для розширення виховної структури сприйняття патріотизму у педагогічному процесі за властивостями соціально-економічного оточення і культури налагодження взаємин.

Завдання дослідження. Для досягнення визначеної мети поставлено наступні завдання: 1) виконати аналіз і групування висхідних елементів, що виступають інформативними для відображення універсальної властивості об'єктивної дійсності за спрямованістю виховання патріотизму у людині; 2) провести пошук та систематизацію найбільш суттєвих рис, що впливають на зміст та структуру дослідження патріотизму за досвідом суспільного надбання щодо генеалогії фізичної культури.

Виклад основного матеріалу. Інтерес аналізу забезпечується структурними трансформаціями суспільних відносин, що є значними і вносять перетворення у зміст виробництва і праці, в організацію технологічних і обслуговуючих виробництв, у процеси економічного зростання та розвитку держави, а за цим, і у переорієнтацію мислення тих верств населення, що мають нахил до розвинення продуктивної сили.

Такий рух позначається двоюко: 1) періодами застою, спаду та стагнації виробництва чи 2) періодами активізації суспільних факторів, що є складними для розпізнання у обох названих випадках, випадках гальмування чи зростання. Оскільки для здійснення категоризації патріотизму залучається а) *громадськість* (від. англ. "public"), що за тлумаченням [15, с. 91] є організованою сукупністю фізичних та юридичних осіб приватного права, за якою виконавці на добровільних засадах беруть участь у заходах по підготовці та прийняттю органами публічної влади нормативно-правових актів, здійснюють контроль за їх виконанням з метою захисту прав, свобод та законних інтересів, і б) *патріотизм* (від грец. "πατριωτης" – «співви-

тчизник», грец. «патріс» та лат. «patria» – «батьківщина»), що за визначенням [5] відображається у громадянському почутті, і змістом якого є любов до Батьківщини, особливе емоційне переживання своєї належності до країни, громадянства, історії, мови, традицій, готовність пожертвувати своїми інтересами заради благополуччя держави, відданість своєму народові, гордість за національну культуру, рішучість діяти в інтересах Вітчизни та виступити на її захист у скрутний час або за необхідністю обставин, що виникли. Очікувані уточнення провідних положень вимушеного руху людини до відтворення основ патріотизму розкриваються за послідовністю суттєвих складових, що наведені на схемі (рис. 1). Наведена категоріальна схема очікує пояснень сутності з позиції сприйняття рис, що включаються у методику категоризації патріотизму.

За своїм фізичним значенням матеріали рис. 1 набувають функції алгоритму явища, яке може бути досліджене за незмінним складом відтворювальних рис *історичного, політичного, соціокультурного, економічного та предметно-функціонального надбання* суспільства. За цими рисами, якщо достеменно доведено, що виглядають вони суттєво, проводиться, окрім того, і виявлення зв'язків, закономірностей та тенденцій руху. За методом квінтесенції явище розглядається у відповідності до матриці умов, що складається у даному разі із чотирьох факторів, які є загальними для етнічної спільноти за притаманними для неї рисами. Надалі надаються факти, що підтверджують рух до категоризації явища, у вказаній послідовності, а саме за складовими: 1) *історичного надбання* суспільства, 2) *політичного*, 3) *соціокультурного*, 4) *економічного* та 5) *предметно-функціонального надбання* суспільства. Розгляд їх змісту виконується в наведеній нумераційній послідовності.

1. *Історичне надбання суспільства* утверджується за рисами *відтворення і дотримання принципу громадянськості і патріотизму*. Таке первинно пов'язується зі складником фізично-духовної досконалості особистості, що утвердилося у якості незаперечної істини ще за часів античності. Достатньо звернути увагу на наголоси мислителя Платона про те, що індивід і держава є єдиним цілим, «моральним цілим», що рухає особистість до гармонії, а державу до розквіту культури. Керуючись цією okazією, практикуючи педагог сучасності повинний відповідати персонально перед державою, законом і народом за вибір методу і засобу виховання духовних, тобто громадянських, якостей вихованця.

Так, з історичного руху відомо, що філософ Аристотель виношував думку, наголошував на ній і відстоював її про те, що «громадянське виховання» молоді є провідним засобом збереження держав-

ного устрою на довгий час. Керуючись цим положенням, забезпечення розвитку особистості він вважав справою не лише вчителів і батьків, а й передусім держави. Приблизно таких поглядів дотримувалися у різні часи такі видатні педагоги, якими є Лев Виготський, Адольф Дістервег, Джон Дьюї, Георг Кершенштайнер, Еллен Кей, Ян Каменський, Януш Корчак, Роже Кузине, Марія Мантессорі, Мішель де Монтень, Йоганн Песталоцці, Герберт Спенсер, Костянтин Ушинський, Рудольф Штайнер та інші. Їх пошук завершувався практичним втіленням ідеї в освітньому середовищі європейських держав і територій.

2. *Політичне надбання суспільства* утверджується за рисами *концепції громадянського суспільства*. У якості її засновників світовою спільнотою визнаються філософи Томас Гоббс, Джон Локк та Девід Юм, які свої первинні положення висвітили у джерелах [7, 12, 25]. Вони вперше визначилися з провідною думкою про громадянські дії, що дозволило з часом розробляти варіанти громадянської поведінки та уточнювати мотиви участі мешканців територій у громадських справах, яких виникає множина з різних причин, якщо застосовувати до класифікації критерій етнічної розгалуженості та матеріального статку.

На цей час більш дослідженими є в'язки і провідні характеристики, що наведені у джерелі [9]. Ясним з цього досвіду виступає одне: *в основі руху до визнання «громадянської дії» завжди лежав історичний досвід стародавніх мислителів*. Так, шлях до сучасного узагальнення досліджуваного явища вийшов якраз з тих самих часів, і пов'язується він з усвідомленням явища «золотої середини» Конфуція, за яким стверджується наступне: *«Кожен повинний ставитися до інших так, як він хоче, щоб ставилися до нього»*.

Допоміжними у такому процесі, як процесі пізнання, виступають проміжні висновки про основу життєдіяльності суспільства та про раціональну взаємодію особистостей за схемами мислення Георга Гегеля, Еммануїла Канта, Бенедикта Спінози та ін. Але, і все ж таки, звертаючись до думки Джона Локка, навіть «найнепохитніше моральне правило і основу будь-яких громадських чеснот», що мають у розпорядженні спільноти, все ж таки, треба «довести до усвідомлення людиною, яка його не знає» [12, с. 117]. Потрібно мати механізм впливу на людину, логіка мислення якої зводиться до визначення стану підготовленості і якості моральних початків як педагога, так і його суспільного оточення, які формулюються за ментальним сприйняттям середовища у визначених проміжках часу. Наприклад, надбання філософа Григорія Сковороди [22].

3. *Соціокультурне надбання суспільства* утверджується за рисами *соціального феномену культури*, що відтворюється у формі *буття*

Рис. 1. Групування суттєвих складників щодо категоризації патріотизму

людини. У дослідженні культура сприймається через призму досвіду, який формується а) за діалектичними, історичними, еволюційними та онтологічними ознаками, і освоюється б) завдяки моделям взаємодії, діяльності, саморозвитку, соціоповедінки, сотворчості та деякими чинниками етнонаціонального буття. *Функціональний феномен культури*, в свою чергу, за своїм змістом розпізнається як *система «матеріальних і духовних цінностей, способів їх створення, формування людини, здатність освоїти досвід попередніх поколінь, намагання використати їх для створення нових цінностей»* [14, с. 257]. Культура буття людини відповідно і позначається як «адитивність об'єктів до феноменів національного соціуму» та формування людини за реперами виховання, гуманізму та просвітництва.

4. *Економічне надбання суспільства* утверджується за рисами *сукупності дії людини, взаємодії особистостей і організацій*. У територіальному просторі вони є доцільними та необхідними завдяки прояву законів кооперації та розподілу праці, накопичення капіталу, розподілу живлющої енергії та живильного продукту. Це досягається за рахунок розподілу виконавців за професійним нахилом по робочих місцях із різною складністю операцій і робіт, які розташовуються за ланцюгом технологічної обробки сировини чи виробу. Таке надає можливість виконувати класифікацію живої праці за видами, родами і сферами діяльності [19, 29], оптимізувати операції і переділи виробництва, передаючи за такою дією в середовище споживання більш дешево цілющу речовину.

5. *Предметно-функціональне надбання суспільства* утверджується за рисами *вибору інструментарію дії*. Воно викликано еталопами громадянства та патріотизму і знаходиться залежно від *показників здоров'я, розуму, багатства і влади особистості*. Всі інші складники, якими є ввічливість, життєрадісність, наполегливість, незалежність, працелюбність, сила, скромність чи чуйність, визнаються другорядними.

Висновки і пропозиції. 1. *Позначені ознаки* сприйняття реальності патріотизму висувуються на рівень категоріального сприйняття процесів відтворення досліджуваної реальності у якості теоретичного підходу виявлення, систематизації і класифікації явища.

Доцільно стверджувати, що «патріотизм за властивостями фізичної культури» на сучасному етапі розвитку менеджменту, як науки, у якій своє місце знаходить питання розпізнання недостатньо позначених і розмитих кордонів, меж і обрисів нових явищ штучного походження, повинний сприйматися на рівні категорії у разі, якщо він відображає суспільне явище, його відновлювальні універсальні властивості і ітераційно повторні відношення людини до об'єктивної дійсності.

Методичний підхід набуває цінності при набутті потреби у здійсненні класифікації рис руху явища, яке може бути описаним математично чи за логістичними підходами і схемами, на які звертається увага у джерелах [1, 8, 30].

2. *Педагогічні дії* по вихованню патріотизму повинні ґрунтуватися на ознаках піднесення громадянського почуття [6, 9, 15], яке ґрунтується на генетичній основі людини. За таким сприйняттям дійсності процес категоризації патріотизму за властивостями фізичної чи будь якої іншої культури може бути відновлений у кожному випадку, навіть у такому, коли перелік привнесених умов розвитку явища, що впливає на свідомість особистості, поповнюється новоутвореннями динамічно.

Список використаної літератури:

1. Башнянин Г.І. Економічні системи: методологічні проблеми метрологічного аналізу ефективності капіталізації, лібералізації, соціалізації і дерегулювання. Львів : Ліґа-Прес, 2017. 830 с.
2. Біскуп І.П. Лінгвістична категоризація : від Аристотеля до IMAL (Isolating-Monocategorical-Associational Language). *Studia Philologica (Філологічні студії)* / под ред. І.Р. Буніятова, Л.І. Белєхова, О.Є. Бондарева [та ін.]. Київ, 2014. Вип. 3. С. 11–18.
3. Бритченко І.Г., Саєнко В.Г. Организационные основы взаимодействия спортивного бизнеса : постановка и последовательное движение к инновационному управлению в Украине. *e-Journal VFU*. Варна : ВСУ «Черноризец Храбър», 2016. № 9. С. 1–32.
4. Васильєва О.С., Саєнко В.Г. Фізичне і духовне вдосконалювання людини за допомогою занять дзюдо. *Культура здоров'я, фізичне виховання, реабілітація в сучасних умовах : Зб. матер. Всеукраїн. наук.-практ. конф.* Луганськ : Вид-во ДЗ „ЛНУ імені Тараса Шевченка”, 2011. С. 44–51.
5. Вавринчук М.П., Яруш М.В. Націоналізм та національний патріотизм : сутність та відмінності. *Університетські наукові записки*. 2008. № 1. С. 420–425.
6. Галета Я.В. Соціальна зрілість особистості в умовах оновлення інформаційної культури суспільства : монографія. Харків : Мачулін, 2018. 416 с.
7. Гоббс Т. Основы философии. Часть третья. О гражданине. Сочинения в 2-х т. Т. 1. Москва : Мысль, 1989. 318 с.
8. Історія педагогіки : курс лекцій : навч. посіб. [Електронний ресурс]. Київ, 2004. 171 с. URL : <http://www.info-library.com.ua/books-book-69.html>.
9. Колодій А.Ф. На шляху до громадянського суспільства. Теоретичні засади й соціокультурні передумови демократичної трансформації в

- Україні : монографія. Львів : Червона Калина, 2002. 272 с.
10. Концепція національно-патріотичного виховання студентської молоді ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» / Затверджено Вченою радою (протокол № 11 від 27.04.2017 р.). 12 с.
 11. Ливацький О.В. Фізичне виховання учнів як складова національно-патріотичного виховання. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка*. 2015. № 7 (296). Ч. 2. С. 102–107.
 12. Локк Дж. Опыт о человеческом разумении. Сочинения в 3-х т. Т. 3. Москва : Мысль, 1988. 668 с.
 13. Марковець В.М. Управлінський вплив на виховання патріотичної особистості в умовах становлення незалежної держави. *Державне управління : удосконалення та розвиток* [Електронний ресурс]. 2014. № 7. URL : <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=735>.
 14. Мельник В.В. Культура буття людини як соціокультурний феномен. *Гуманітарний вісник ЗДІА*. 2015. № 60. С. 253–268.
 15. Нестерович В.Ф. Вплив громадськості на прийняття нормативно-правових актів : проблеми конституційної теорії та практики : монографія. Луганськ : РВВ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2014. 736 с.
 16. Недосєков В.В., Бойко О.П. Систематичний огляд, мета-аналіз – квінтесенція доказових наук. *Вісник ДДАЕУ*. 2018. № 1–2. С. 183–187.
 17. Полулященко Ю.М., Саєнко В.Г., Толчева Г.В., Błaszczyszyn M. Феноменологічна редукція ідеї підготовки учителя фізичної культури для виховання патріотичних цінностей. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка (педагогічні науки)*. Старобільськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2019. № 4 (327). Ч. 1. С. 71–83.
 18. Полулященко Ю.М., Толчева Г.В., Саєнко В.Г. Логістика підготовки учителя з фізичної культури до формування патріотичних цінностей у молоді. *Науковий часопис національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки : реальність та перспективи*. Вип. 67. Київ : Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2019. С. 209–213.
 19. Саєнко В.Г. Услуга по розвитку фізическої способности человека в среде спортивного бизнеса [Електронний ресурс]. *Ефективна економіка*. 2016. № 7. URL : <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5079>.
 20. Саєнко В.Г., Толчева А.В. Объективность обращения к инструментарию клептократии в экономиках с тотальным безденежьем. *Contemporary Problems of Improve Living Standards in a Globalized World : International Scientific and Practical Conference*. Opole : WSZiA, 2018. С. 296–306.
 21. Саєнко В.Г., Толчева Г.В. Управління оздоровчим ресурсом спортсмена на шляху до вищої майстерності. *Стратегічне управління розвитком фізичної культури і спорту*. Харків : ХДАФК, 2019. С. 114–118.
 22. Сковорода Г. Повна академічна збірка творів / під ред. проф. Л.В. Ушкалова. Харків : Майдан, 2010. 1400 с.
 23. Тимофєєв В.Я. Козацька педагогіка – сучасна освіта : 3 досвіду роботи шкіл козацько-лицарського виховання Задністров'я. Білгород-Дністровський : Петрекс, 2005. 84 с.
 24. Черненко-Шнурко Д.А. Формування патріотизму підлітків з використанням сучасних технологій виховання. *Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля*. 2016. № 2 (12). С. 115–120.
 25. Юм Д. Трактат о человеческой природе, или попытка применить основанный на опыте метод рассуждения к моральным предметам. Сочинения в 2-х т. Т. 1. / пер. с англ. С.И. Церетели и др. Москва : Мысль, 1996. С. 53–657.
 26. Ялович В., Дуда Д., Токарчук С. Аналіз розвитку педагогічних здібностей учителів фізичної культури. *Фізична культура, спорт і здоров'я людини : зб. тез доп. I Регіон. наук.-практ. студ. конф. / уклад. А.В. Цьось, С.Я. Индика. Луцьк : Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2018. С. 125–126.*
 27. Błaszczyszyn M., Саєнко В.Г., Полулященко Ю.М. Утвердження положень фізичної культури у Європейському педагогічному просторі за духовно-моральною цінністю. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка (педагогічні науки) : зб. наук. праць*. Старобільськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2018. № 4 (318). Ч. 1. С. 6–15.
 28. Saienko V.G. Marketing and management in the field of sports business. *Proceedings of academic science – 2016 : XI International scientific-practical conference*. Sheffield : Science and Education Ltd, 2016. P. 29–35.
 29. Saienko V.G., Britchenko I.G. Physical ability of the individual as a needed market factor in the European Union. *Economy and Education of Ukraine : on the road to EU : monograph*. Nowy Sącz : Wyższa Szkoła Biznesu – National Luis University, 2016. P. 43–59.
 30. Saienko V.G., Tolchieva H.V. Monitoring of the methodological provisions of management of the latest technologies of education. *Modern Technologies in Education : Collective Scientific Monograph*. Opole : The Academy of Management and Administration in Opole, 2019. P. 420–433.

Poluliashchenko I., Saienko V., Tolchieva H. Categorization of patriotism according to the properties of physical culture

The article is devoted to the identification of essential features and components of the information environment of patriotism, which are the basis for the movement of educational and pedagogical processes on the properties of physical culture. Physical culture in the study is seen as a tool to ensure the organic unity of the development of a harmonious personality and at the same time the productive power of the state.

The methodical approach to human development is based on the classification qualities of the systematic reproduction of features of the historical, political, socio-cultural, economic and subject-functional heritage of society. The qualities of categorization of patriotism are entities that coexist in the formations of collections of embodied social experience, ideas of civic education, principles of self-government and rational interaction, and consequently, the cooperation of social phenomena of culture, unions of free citizens in a neglected, the state, the spiritual health of the nation, the mental decision in the fields of reproduction of the social environment and the granting of personality degrees of freedom.

Social gain from the education and development of a comprehensively developed patriotically-minded citizen, manifested in the end result in ability to work, is associated with his personal emotional-volitional qualities of perception of the social environment, which is given to the pupil by his highly specialized skills. The following is proved: the professional abilities of a specialist in physical culture should be supplemented by the ability to use in the analysis of the current situation that is emerging in society by the factors of socio-economic development of the territories of the state. The analysis includes signs of mental support for a person who moves on socially determined transformations of the state environment.

The solution of the problem of patriotism, as a theoretical category of pedagogical science, depends on the experience of the nation, accumulated in the state for several years, on political and economic institutions for social reproduction, adjusting to the territorial system and its processes of collective self-government and organization of exchange of activity, and from the ideas of dynamically changing researchers as they move around the trajectory of business, entrepreneurship and market relationships.

Key words: *physical culture, categorization, cumulation, civicism, patriotism.*